

նց արտաքին ու է ուժի ազդեցութեան կրնայ անհունապէս զօրութիւն

այս գործախնդին մը ծնել, Գրիգոր ընծա
ն էր, Ռաֆայելը բնաւ այս օրէնքին
կողաւակ չգտնուիր: Թէ ինչպէս Տնա-
ւեցեալս որ Ռաֆայել մարմինը իր Տա-
ղապիթները արժակեալ տանին, մը զորս-
ն ի իշխարակառնութեամբ կը ինցտի-
նէ շուրջը գտնուեմ մարմինները ծխ-
նալու եւն քարտապանութեամբ, ահա
յաւակուրթնէն ոգւտանելով գիտնում
ընէ հայուհեցին թէ Երջարը Ռաֆայել
բաւաւ գործութեան համապատասխան
տառնութիւն չիւր, ալ կը պատիր: Բայց
ս այսպեան չիւրթ միջինն ապրի մէջ
զիւր մէկ միջկիրով մըն էր Ուրեմն,
մէն այս մարմինէն թանթիկբամ մը
այս տաննայինը, միջինն որ ապրի-
ր ճառագայթներ պիտի արձակէր թէ
ճառքան մէջ է թէ արեգակնայ լոյս-
ն մէջ, հետ Ռաֆայելն ամենէն քա-
ւաւոր է յաւակնայնայն յաւակութիւնը,
այս այս մեառալէն զիւրէն ճիւղալ որ-
գի կը զգտնիր գիտնութեան արա-
նքը: Գործութեան տակ, հագիւր քանի մը
ճնթիկբամ է տալ այս անհամեմատ է
նարաւան, աշխատութեամբ ձեռք բեր-
ած:

Ուրեմն այս Բողաշարի մարմինն ան-
շղայանէ ինքնորոշման մէջ զննելով չնեւ-
նար չինել անպիտի լամբար մը որ
տանց դուռն է ծուխ արձակելու եւ ա-
նց հոս արշաւն է մէկ իրէշարի չիւրթ,
մեծանշկեալ կարող ըլլալ միտակաւնա-
ւալ լուսաւորելու «թանախանու» տեսքը,
կարելի տաննէն լոյսը, պիտի կրնային
նշար ապրիտիակ լամբարը անմիջապէս

զորք այս ձեռնարկը՝ Թեաթոմբ կ'ազ-
 արծարանաւոր զմարմններուն,
 նշանաւորապէս հիւստոսթմարուն (tissu)
 բլբլ (cellules) ներքէն վրայ եւ կը
 թափարէ դանտը, Ամենէն շատ երկու
 կիկոս կը զբոսայնեն անշուք եւ արտո-
 նեն ճաւաղալթներուն ազդեցութիւն
 ալ մէկ քանի թուղէ մէջ անմիջա-
 կէս կը շնորհուր, առաջ նշանակելի յառ-
 եւրեան մըն ալ, եւ այս մարմինը
 անող լիտուրը որ դնա աղեղեկ
 ր այս լատկութեան իր մարմնուն մէկ
 քանի լիտուրալիտուր ալ պատճառ ե-
 աւա չ, Գիւրիւր այս մարմինը տուիլ
 լ մը մէջ թարմապէս փակուած երբ իր
 թարմապէսը կը պահէր. բաւական ժամ-
 ակ կ'ընդր ետեւա. Թէ նոյն առեւդն
 թաւապատախան իր մարմնուն իր թըր
 ս կարմիր եղած ու եւն կնդգ (ulcera-
 on) ըլ յաւելլ եկն ինչ Թ. Թաթոմբ
 Եւստոյալթները անցնելով արարպէնդ
 ուրիկ մէջէն, անցնել ճաւաղեկ
 լ, ալ հազուադեպս երբէն ալ եւ վեր-
 ցնել հասած իր նշանակելի մարմն, չպիտի
 թափանալ մեր անհասնած լատմար

ն մը՝ որուն շնորհիւ կարող
լամ առաքինի կեանք մը վարել

Գ. Շաքրամովի հարուստությունը
 ու նշանավորությունը կուրս աչքով, ու
 համարում եմ, որ քո աշխատանքն ա-
 ղը ասիկները կուսու զ չեն արժեք,
 ք սրտի ե խղճը ճանդարտություն
 ւնի մարդ։

—Այդ է, աղիկս, ըստ ճաճանան
 ղդուութեամբ, աշխուսան ու վաղուան
 ջ ի՛նչ կայ։

—Ահա՛նք տարբերութիւն կայ, աէր
 քայ, աշխուսան ու վաղուան մէջ,
 կարծիք ք Գ. Շաքրամով վաղը ի՛նչ
 լլայ ու պահէ աշխուսան տրամա-
 տութիւնները, կամ թէ, անկեղ-
 սաք խտաւաճանելով, ուրիշ ո ե է
 կը չափողէ զայն ու ետ չկենցէ՛
 ք, առեւը ի՛նչ չէլլայ ու կա-
 յութիւն. հիմա քդ աշտեղծութեան
 ջ եմ, այն առեւն աւելի խորը պիտի
 սրճւածի անոր ե ինքն հետ մկեղեղ
 վ զիսէ ճանիներ ալ պէ՛տանա՞նք
 մ թէ՛ նիւթուպէս ու թէ՛ թարյապէս։
 Ժ համար չեմ մտածը այնչափ որ-
 վի այն առեւը ղուելին համար որ
 ղը՛նքին է իմ մեղաւին կամե՛ցիս ե
 անկեւեւը կը մնայ դեռ, էէէէնքէ՛ն-
 քէ՛ն արձանադրութեան անպատուու-
 ենէնէն զերծ մնալու համար։

(Շարժանակէլ)

ԱՐՏԱՔԻՆ

Առառւ կ'ըլլայ և գործարանի
բը, երբ ներս կը մտնայ... ի՞նչ
նա... երբ... ինչ... ինչ...

Յիւնը խորտանկ է և...
(Շարունակելի)

